

כשראש הממשלה הניח תפילין

בהיסטוריה היהודית קיימות דוגמאות מופלאות למצוות קידוש השם. גם כיום אפשר, כאשר יראה דוגמה חיה כיצד יהודי מתנהג.

התפילין של מושיקו

ביום הזיכרון האחרון לחללי מערכות ישראל, ראש הממשלה בנימין נתניהו פרסם תמונה בה הוא מניח תפילין. עד היום לא הייתה תמונה בו הוא נראה מניח תפילין. אין הכוונה שהוא אף פעם לא הניח. אדרבה, חב"דניקים מעידים שהם הניחו לו תפילין, אלא שמעולם לא ראו אותו מניח תפילין בציבור.

לפני שנים ראש הממשלה נסע לביקור בסין. השליח בשאנחיי פגש אותו והניח תפילין לבן שלו אבנר.

לתפילין שהוא הניח השבוע יש סיפור מאוד מיוחד. התפילין האלו היו שייכות לחייל מושיקו דוינו שנפל בעזה בשנת 2014 במבצע צוק איתן. טיל נגד טנקים פגע ב-D9 שבו הוא ישב והרג אותו במקום. הפריט היחיד ששרד את התופת היו התפילין.

האמא של מושיקו גרה בירושלים ויש לה קשר חזק עם השליח במקום הרב אור זיו. היא סיפרה לשליח על התפילין של בנה ועל כך שמושיקו היה תמיד הבחור עם התפילין. כל פעם לפני שנכנסו לעזה הוא היה זה שמניח תפילין לכל החבר'ה.

ואז עלה לשליח הרעיון שצריך לנצל את התפילין הללו למשהו גדול. הוא הציע לאם שתשלח את התפילין לראש הממשלה בצירוף מכתב שבו היא מבקשת ממנו שהוא יניח את התפילין של בנה שנפל בצוק איתן.

לשליח יש קשרים עם אנשים שקרובים לנתניהו והוא העביר להם את

התפילין עם הבקשה. ואכן ביום הזיכרון נתניהו הניח תפילין וכתב שהוא הבטיח לאמא של מושיקו שהוא יניח את התפילין לעילוי נשמתו. וכך הוא לדבריו אכן עשה זאת "בחרדת קודש".

'מפני מה זכה יהודה למלכות'

פרשת השבוע אמור מחולקת לשני נושאים. החלק הראשון של הפרשה מדבר על המצוות השייכות לכהנים, ואכן במילים אלו מתחילה הפרשה: "אמור אל הכהנים", ואילו חלקה השני של הפרשה, נקראת "פרשת המועדות" בה התורה מונה את כל מועדי השנה, פסח, ספירת העומר, שבועות, ראש השנה, יום הכיפורים, סוכות ועד שמיני עצרת.

בין שני חלקי הפרשה מופיעה מצוה מאוד חשובה ביהדות: "ונקדשתי בתוך בני ישראל". מה פירושה של מצווה זו? אומר הרמב"ם (הל' יסודה"ת פ"ו) שישנם מצוות שעליהם אדם חייב למסור את נפשו, דהיינו, שאם הוא עומד בפני הברירה לעבוד עבודה זרה או למות, עליו לבחור במוות ובכך הוא מקדש את שמו של הקב"ה, בזה הוא מראה שהאמונה בה' חשובה לו יותר מהחיים שלו עצמו.

רש"י על הפסוק מביא דוגמא מחנניה מישראל ועזריה. זהו סיפור על שלושה ילדים שהוגלו מירושלים בתקופת חורבן בית ראשון על ידי נבוכדנצר מלך בבל והובאו לארמונו כדי שיגדלו להיות יועצי המלך. יום אחד נבוכדנצר הקים פסל זהב ענק שסימל את מלכותה של בבל שלא תיגמר לעולם, וציווה שכאשר התזמורת תנגן כל האנשים ישתחוו לפסל. הוא הזהיר מראש שמי שלא ישתחוה יושלך לכבשן האש. חנניה מישראל ועזריה בחרו שלא להשתחוות, והושלכו לכבשן האש. ואז נעשה להם נס והם לא נשרפו. בסופו של דבר המלך הורה שיצננו את הכבשן והוציאו אותם משם. נס ההצלה מכבשן האש גרם לקידוש שם שמים אדיר כי זה הראה לכל העולם ולנבוכדנצר עצמו את כוחו של הקב"ה, זה נקרא קידוש ה'.

חז"ל מספרים "מעשה בארבעה זקנים שהיו יושבים בבית שער של רבי יהושע? אמר להן רבי עקיבא מפני מה זכה יהודה למלכות". על יהודה

נאמר "לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה", שהמלכות בעם ישראל מאז דוד המלך תהיה משבט יהודה, גם אחרי חורבן בית המקדש עם ישראל השתדל מאוד שהמנהיגים יהיו מבית דוד. ועל זה רבי עקיבא שאל: מדוע דוקא שבט יהודה זכה לכך?

התשובה הראשונה הייתה "מפני שהודה בתמר". מסופר בפרשת וישב סיפור ארוך על יהודה ותמר כלתו, שכאשר התגלה שהיא בהריון יהודה הודה שהוא אבי העובר. ענה להם רבי עקיבא "וכי נותנים שכר על העבירה?!".

חכמים הציעו תשובה אחרת: "מפני שהציל אחיו מן המיתה". כששמעון ולוי רצו להרוג את יוסף, הוא היה זה שהציע למכור אותו כדי להציל אותו ממות. ענה להם רבי עקיבא: "דיה להצלה שתכפר על המכירה". "ההצלה" הזאת הייתה כרוכה במכירת יוסף, ועל זה צריך כפרה גדולה, ואם כן הזכות שהוא הציל תכפר לו על המכירה, אבל זה עדיין לא מסביר מדוע הוא זכה למלכות לעולם ועד עד משיח שגם הוא בא מבית דוד.

תשובה שלישית הם הציעו: "מפני הענוה". היכן רואים את הענווה של יהודה? כשיוסף רצה לקחת את בנימין לעבד יהודה היה זה שקם מול המושל המצרי ואמר: "ועתה ישב נא עבדך", יהודה הציע שהוא יישאר במצרים ויהפוך לעבד במקום בנימין אחיו, ובנימין יחזור לאביו שדואג לו. ענה להם רבי עקיבא: "ולא ערב הוא? וסופו של ערב לצאת ידי ערבותו!". הוא הרי הבטיח לאביו "אנכי אערבנו מידי תבקשנו", ולכן הוא היה חייב לעשות את זה. זה עדיין לא הסבר מספק מדוע הוא זכה למלכות.

ואז חכמים פנו לרבי עקיבא ואמרו: "למדנו רבינו" תגיד לנו אתה. ענה להם רבי עקיבא תשובה נפלאה: "אמר להם מפני שקידש שמו של הקב"ה". היכן היה הקידוש ה'? "שכשעלו שבטים ועמדו על היס זה אומר אני יורד וזה אומר אני יורד, קפץ שבטו של יהודה וכן הוא אומר "בצאת ישראל ממצרים היתה יהודה לקדשו", יהודה קידש שמו של הקב"ה על היס" (תוספתא ברכות ד, ט).

דהיינו, בזכות מסירות הנפש של שבט יהודה בראשותו של נחשון בן עמינדב שכאשר הקב"ה אמר ללכת לכיוון הים הם קפצו לתוך המים, ובזכותם נעשה הנס האדיר של קריעת ים סוף והתקדש שמו של הקב"ה בכל העולם. זהו קידוש השם שעליו התורה מדברת בפרשתנו.

קידוש השם של רופא שיניים

אבל לסוג כזה של קידוש השם זוכים רק יחידים ולעיתים מאוד נדירות.

מאידך, בתלמוד מובאים דוגמאות שקרובות יותר לכל אדם רגיל. קידוש השם לא צריך להיות דווקא לקפוץ לתוך האש או לתוך המים. הגמרא אומרת: "ואהבת את ה' אלקיך" שיהא שם שמים מתאהב על ידך שיהא אדם קורא ושונה ודיבורו בנחת עם הבריות, ומיקחו ומתנו בשוק נאה, ונושא ונותן באמונה מה הבריות אומרות עליו ראייתם פלוני שלמד תורה כמה יפים דרכיו כמה מתוקנים מעשיו עליו הכתוב אומר עבדי אתה, ישראל אשר בך התפאר" (יומא פו, א. גירסת העין יעקב).

במילים פשוטות: יהודי שמתנהג בדרך ישרה כשהוא מתייחס לאנשים באנושיות ובעדינות, הוא ישר דרך ונוהג ביושר בעסקים וכו', אנשים מתפעלים ממנו ומיושרו ואומרים: תראה מה זה להיות יהודי, תראה איזה ישר-דרך הוא וזה מביא כבוד לקב"ה. זה נקרא קידוש ה', הוא מקדש את שמו של הקב"ה.

מה שראש הממשלה עשה השבוע זה קידוש ה'. הוא הראה שראש ממשלה במדינה יהודית הוא אדם מאמין ששואב את כוחו מהקב"ה ומקיים מצות בפועל ממש.

בשנת 1963 נפטר בפתאומיות הנשיא השני של ישראל מר יצחק בן צבי. מיד אחרי פטירתו מר זלמן שז"ר הוזמן לפגישה אצל ראש הממשלה דאז מר דוד בן גוריון ובפגישה הוא אמר לו "חייבים לבחור נשיא, אתה תהיה הנשיא". מסופר שבאותה פגישה בן גוריון אמר לו "הנשיא במדינת ישראל צריך להיות יהודי שיכול ללכת ברחוב, בחג הסוכות עם לולב ואתרוג, ולכן

אתה מתאים לכך". הוא אמר את זה לשז"ר משום ששז"ר הגיע מבית חב"די והיה שומר מסורת. (נשיא וחסיד עמ' 190)

אם ראש הממשלה מפרסם ביום הזיכרון לחללי צה"ל תמונה כשהוא מניח תפילין אז זה וודאי קידוש ה'.

לא מזמן באחד מהשיעורים שאל אותי איש צעיר, רופא שיניים במקצועו כשדיברנו על המצב בישראל ועל האנטישמיות הגואה בקמפוסים בארצות הברית: "מה אני יכול לעשות כדי לשפר את המצב?". זה כבר היה אחרי שהוא הניח תפילין וכו'.

הוא אמר שהוא לא רוצה להתחיל להתווכח עם הפצינטיים שלו על המצב בישראל, (על אף שכשהוא קודח למישהו בשן באותה שעה הוא יכול לומר לו כל רעיון שהוא רוצה וזה שיושב על כיסא הטיפול יסכים לכל דבר, העיקר שיסיים כבר?).

עניתי לו שכשהוא שם מזוזה על דלת המשרד ואנשים יודעים שהוא יהודי, והוא מתייחס אליהם בכבוד ומשרת אותם ביושר וכו', הם ילמדו להעריך אותו, ואז כשהם יקראו בעיתון שקרים ודברי גוזמא על יהודים, הם יהרהרו לעצמם ויאמרו, הנה הרופא הזה שאני מכיר הוא אדם ישר וטוב, ואז הם יטילו ספק בדברים ויתאמצו לחקור קצת יותר לעומק ולברר את האמת, ובכך אותו רופא מקדש שם שמים, ואת שמו של העם היהודי.

רבתיי. הרבי אמר פעמים רבות שלא מבקשים מאף אחד לקפוץ לאש או למים. הקידוש ה' שאנו צריכים לעשות אלו מעשים שבכל יום, גאווה יהודית והתנהגות שמכבדת את היהודי ואת היהדות זהו קידוש ה'.